

Hejdánek, Ladislav → Hovorka, Jozef

Ladislav Hejdánek

in: Ladislav Hejdánek, [Žít bez průšvihů znamená žít bez pravdy](#), ed. Jan Hron, Červený Kostelec: Pavel Mervart, 2025, p. 44-45

in: Ladislav Hejdánek, [Žít bez průšvihů znamená žít bez pravdy](#), vyd. Jan Hron, Červený Kostelec: Pavel Mervart, 2025, str. 44-45

◆ korespondence, česky, vznik: 21. 3. 1968

◆ correspondence, Czech, origin: 21. 3. 1968

Vážený bratr
Dr Jozef Hovorka
Praskova 5
Olomouc

V Praze, 21. března 1968

Vážený bratře doktore,
děkuji Vám za dopis. V každém případě se pokusím být na Hlavním nádraží před 3/4 na šest večer 4. dubna. Ale mám od 4 hodin poradu a nejsem si docela jist, budu-li moci odejít – situace je teď hodně v pohybu a tak nemohu předvídat, nebude-li má přítomnost na poradě zvlášť naléhavá. Tím by se však nic nestalo; mohu-li Vás o to požádat, zavolejte laskavě po svém příjezdu na číslo 25 36 82; někdo doma bude, stačí, dáte-li mi vědět, kam Vás mohu kdy zavolat anebo kde Vás mohu navštívit. Sám na biblickou hodinu přijít nemohu, protože mám mezitím další povinnosti. Předběžně bych si dovilil dát návrh, abychom se setkali v pátek odpoledne ve 14 hod. u nás; budu mít čas asi do 15.40 hod. (Od 16.00 budu mít poradu.) Nemohu ovšem vyloučit, že mi i tak ještě něco do toho přijde; proto právě prosím, abyste laskavě již ve čtvrtek večer zavolal, nechám doma vzkaz.

K obsahu Vašeho dopisu mám již nyní několik poznámek. Lenártův projev byl vskutku (na rozdíl od mnohých jiných) dosti důstojný; to ovšem nemění nic na tom, že věcně byl velmi neuspokojivý. Termíny jako „pisáloství některých intelektuálů“ nemám rád, zejména když nejsou připojena jména a odkaz na konkrétní texty. Na vytváření „samostatné bratrské kultury“ se nehodlám nikdy podílet, protože kultura v poslední perspektivě může být jen jedna, právě tak jako je jenom jedna pravda. Každý ovšem pracuje a tvoří ze svých předpokladů, a ty jsou vždy omezené, podmíněné, partikulární. Cílem však musí být vždy něco univerzálního, co je jako výzva nabídnuto všem, a to bez předběžných podmínek. Evangelium je nabízeno všem, nejen protestantům, ale také katolíkům a pravoslavným, ba i budhistům, ateistům atd. Podmínkou není a nesmí být žádná „obřízka“; „samostatná bratrská kultura“ by však byla buď dobrovolným ghettem anebo zákonnou obřízkou, na niž by musel přistoupit každý, kdo by se chtěl „dát k nám“. Proto také nejde o to, abychom se my dva např. „semkli“ jako první dva bojovníci; takových bojovníků je už celá řada, jsou celé skupiny, do nichž jsme už léta zapojeni (anebo bychom alespoň měli být zapojeni). Každý musíme pracovat tam, kde jsme. Máte-li chuť „do boje“, vytvořte nebo přetvořte kruh ve svém prostředí a společně pak pracujete na něčem, co bude dobré a užitečné pro všechny (nejen pro omezený okruh „bratrské kultury“). Já sám už v takových společenstvích jsem a mám práce, že nevím, kde mi hlava stojí. Minulá léta byla přece příležitostí k promýšlení a přípravě toho, co chceme dnes dělat. Pokud jsme to všechno nezaspali, tak nyní do práce: žeň je mnohá, dělníků málo – zejména kvalifikovaných dělníků, kteří vědí, co chtějí a co mohou (dovedou).

Nevím také, proč chcete onu distanci za každou cenu „od dnešního oficiálního církevního křesťanství všech směrů bez rozdílu“; já rád dělám rozdíly mezi dobrým a špatným. Jsem přesvědčen, že základní dělicí čára nejde ani mezi církvemi, ani mezi křesťany a nekřesťany (či dokonce ateisty), že nejde mezi oficiálními křesťany a nějakými neoficiálními outsidersy nebo kým, ale že jde uprostřed a napříč všemi těmito skupinami. Proto jsem a chci být otevřen ke všem skupinám a očekávám ve všech eventuální spojení. Nechci se omezit na organizované církve, ale ani nechci přestat hledat „mezi ploty“. Ježíš přišel ke všem a přináší zvěst pro všechny. Je dost možné, že z mých reakcí poznáte, že jsem Vám dost nerozuměl; pak se omlouvám. Budeme to moci všechno napravit v rozhovoru.

Těším se na setkání a jsem s bratrským pozdravem
Ladislav Hejdánek